

HVĚZDY

Hvězdy jasně svítí,
už zavřelo se luční kvítí,
na nebi letadlo letí,
já prahnu po tvém objetí.

Po tom, co obletí svět,
znám tvé kroky nazpaměť.
V lese smutně houká sova,
chtěla bych tě vidět znova.

Les tiše šumí svoje nářky,
v něm útočiště nenašly.
Posílá je po větru dál a dál,
on vždy po mém boku stál.

Hvězdy cestu ukázat chtějí,
mluvit jako lidé ale neumějí.
Jediné, co zmůžou, je dávat znaky,
že ten druhý na nás myslí taky.

POUŠTNÍ PÍSEŇ

Poušti, schovej mě v tvých zlatých dunách,
poušti, nech mě, ať zářím v tvých zlatých barvách.

Rozpusť mě, ať splynu s těmi zrnky,
můžeš ze mě udělat třeba pouštní vlnky.

Rozpoutej ve mně svůj žár,
ať nezbude ze mě ani zrněk pár.

Uklidni mě svou věčnou písní,
ať ta bouře,
co ve světě běsní,
zmizí už na věky za oceán.

Ať si každý řekne
- jsem rád za to málo, co mám,
a to, co nemám,
rád někomu přenechám.

Ať ta zrnka putují světem
a na konci setkají se s pouštním květem.
Ať ta zrnka putují světem dál a dál
a doletí tam, kam je ještě žádný vítr neodvál.